

editorial

Les aigües tornen a baixar tranquil·les a Caldes de Malavella

Una setmana després que el conflicte entre Vichy Catalán i el balneari Prats de Caldes de Malavella s'enverinés definitivament, ahir les dues empreses van arribar a un acord que ha de permetre no només la continuïtat sinó la convivència de l'activitat termal que totes dues mantenen des de fa molts anys en aquest municipi. El cert és que costa d'entendre que un conflicte que es remunta a vint anys enrere hagi hagut d'arribar a l'extrem que

ha arribat per poder-se solucionar. Ahir, Vichy Catalán va acceptar tornar a subministrar aigua termal a Prats (la hi havia tallat feia pocs dies, en tenir legalment reconeguda la concessió de la deu d'aigua) i Prats es va comprometre a pagar-ne el preu que han estipulat. La sensació és que les dues parts han jugat aquests dies les seves cartes (els uns, decidint el tall de subministrament per forçar la situació; i els altres, fent-lo públic a so de bombo i platerets) i que potser tot plegat

s'hauria pogut solucionar abans. En tot cas, ara que les aigües tornen a baixar tranquil·les, el que és cert és que el tema de fons, que és com s'ha de regular l'aigua termal en un municipi, continua sense haver-se aclarit. Ara a Caldes, Vichy explota directament dues fonts, i tres més són d'ús públic. Fa anys que tant l'Estat com la Generalitat s'han proposat regular una situació més que discutible, i és que un recurs natural com és una deu d'aigua termal pugui ser propietat de les em-

preses que l'exploten. Podríem parlar de concessions, de permisos o d'usos privats, però sembla clar que la titularitat hauria de ser pública i que els municipis on hi ha aigua termal (Caldes de Malavella, però també Montbrió del Camp, Caldes de Montbui...) hi haurien de poder dir la seva. Ahir, doncs, es va resoldre un problema puntual de gran transcendència per a dues empreses implantades al municipi de Caldes, però el tema de fons continua sense haver-se resolt.